

det være afgørende, hvorvidt et Skib af en bestemt Størrelse sejlede i den ene eller den anden Fart. Sejlede det i snæver Fart, behøvede Føreren kun Kystskippereksamen, sejlede det i en mere udvidet Fart, skulde han have Sætteskippereksamen, og drejede det sig endelig om en endnu mere udvidet Fart, skulde han have den almindelige Styrmandseksamen eller Skibsførereksamen. Det forekommer mig, at den højtærede Minister her i høj Grad kommer i Strid med sine egne Principper.

Den højtærede Minister synes ikke at dele Mindretallets Tro paa, at nogle Styrmandselever af økonomiske Hensyn kan blive afskaaret fra at tage den anden Eksamen. Den højtærede Ministers Hovedbekymring synes at være den, at unge Mænd, der har faaet Styrmandseksamen, af en eventuel god Stilling skulde lade sig forlede til at undlade at fuldføre deres Uddannelse. Vi ved allesammen, at den højtærede Minister ikke er opvokset under særlig gunstige økonomiske Forhold — jeg tror, den højtærede Minister selv har sagt det her —, og jeg har derfor særlig vanskeligt ved at forstaa den højtærede Ministers Udtalelser. Der er dog virkelig Folk, der er opfødt under saadanne Vilkaar, at de mangler en økonomisk Underbygning og derfor vanskeligt kan fuldføre deres Uddannelse, og naar vi ser hen til, hvem der fra 1906 til 1914 har taget den frivillige udvidede Styrmandseksamen, for saa vidt man taler om alle 4 Fag i denne Eksamen, viser det sig, at kun 430 af 1122 Styrmandselever har taget denne Eksamen. Det tyder dog paa, at ogsaa i Fremtiden en stor Del af Eleverne vil være ude af Stand til at tage den nu stærkt udvidede anden Eksamen, og afgørende for Mindretallet er det, at vi ikke imod den Bestemmelse i Grundloven, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) omtalte, vil være med til at paatrykke disse Sømænd et Underklassestempel, naar de i Virkeligheden er fuldt kvalificerede til at udføre den Næringsdrift, om hvilken Talen her er.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg ser mig ikke i Stand til paa ny fra Grunden af at optage en Diskussion med det ærede Medlem (Birch) om Sikkerhedshensynet. Jeg skal kun sige i al Almindelighed, at de Fordringer, man stiller til Folk paa alle Livets Omraader, er i Stigning, og der er ikke noget som helst forunderligt i, at man ogsaa stiller stigende Fordringer til dem, der skal føre Skib paa Søen, og det saa meget mindre, som det

i stor Udstrækning bliver store Skibe med et stort Antal Passagerer om Bord, overfor hvilke Skibsførerne faar et tiltagende Ansvar, som de kun kan bære med en forbedret Uddannelse som Grundlag.

De Bemærkninger, den ærede Ordfører for Mindretallet (Birch) fremsatte om mig personligt, overraskede mig, men jeg finder ikke Grund til at gaa ind derpaa.

Til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) vil jeg kun sige i Samklang med, hvad det ærede Medlem fra Bornholm (Koføed) anførte om Skoleordningen, at jeg tror ligesom dette ærede Medlem, at den Skoleordning, som fastslaas ved denne Lov, ikke vil være den endelige Ordning, men deri ligger efter min Mening ikke nogen som helst Illoyalitet eller noget som helst Brud paa de Forudsætninger, under hvilke vi har indgaaet vor Overenskomst. Jeg kunde maaske sige det samme om de Fordringer, som stilles med Hensyn til Undervisningen: heller ikke disse Fordringer vil være endelige. Der kan i det hele taget ikke være Tvivl om, at dette Forhold som alle andre vil være underkastet Udviklingens Lov, og det maa være ethvert Menneske forbeholdt at arbejde for en bedre Ordning i Fremtiden end den, der i Øjeblikket kan opnaas. Deri ligger ingen Illoyalitet hverken fra det ærede Medlem fra Bornholms eller fra min Side. Vi erkender, at den Ordning, der nu kan naas, er et væsentligt Fremskridt, og at den vil kunne gælde for en Tid, men hvor længe den vil leve, afhænger af, hvorledes Skolerne udvikler sig.

Ordføreren (Koføed): Jeg brugte det Udtryk, at denne Skoleordning ikke var endelig, men deri ligger, som den højtærede Minister nu har gjort opmærksom paa, selvfølgelig ikke, at vi ikke loyalt vilde holde den Overenskomst, vi har indgaaet med hverandre i Udvalget. Jeg har anbefalet den til Vedtagelse her i Tinget og jeg haaber, den maa blive vedtaget ogsaa i det andet høje Ting, idet jeg tror, at det under disse Forhold er det bedste, der kan opnaas. Men naar disse Spørgsmaal paa ny kommer til Forhandling her i Rigsdagen, vil jeg have Lov til, hvis jeg til den Tid har Sæde her, at kæmpe for den Ordning, jeg anser for den bedste, og som ikke ligger i de af os stillede Ændringsforslag.

Klaus Berntsen: Naar Meningen kun har været den, at man gaar ud fra,